

TITANIK

PRAVDA O ZKÁZE TITANIKU

ANEB

KDO JINÉMU JÁMU KOPÁ SÁM DO NÍ PADÁ

FRANTIŠEK RINGO ČECH

OSOBY A OBSAZENÍ:

MORGAN kapitán škuneru Glacier	MILAN DAVID
ARISTOTELES CHOBODYDES řecký rejdař	ROŠTA KUBA
TENA CHOBODYDESOVÁ rejdařova žena	DÁŠA ČÁROVÁ
SUZAN MUCHOVÁ rejdařova milenka	IVA KUBELKOVÁ
WILMA DAMBROWSKÁ matka Giuseppova	EVA BROŽKOVÁ
GIUSEPPE DAMBROWSKI výletník - syn Wilmy	JAR. SYPAL
ZOLTÁN PÁLFY ESTERHÁZY tajný agent – maďarský gróf a nacionalista F.R.ČECH	
ČECH občan České republiky – trosečník z Titaniku	BEDŘICH MARUŠTÍK
TI TI čínský kuchař a topič	RUDOLF HRUŠÍNSKÝ njml

1. FORBÍNA

Milý deníčku,

Měl jsem tě začít psát před lety, když se Titanik začal stavět a ne až dnes, kdy vyplouvá na svou první plavbu!

Doufám, milý deníčku, že nebudeš žárlit na svého bratra – lodní oficiální a úřední deník Titaniku. Ten vedu pro veřejnost a plavební společnost, ale ty jsi něco jiného, ty jsi můj privátní deníček, který si píše jen pro sebe!

Tobě svěřím své nejtajnější přání a služby. Titanik je úžasná loď! Vrchol bezpečnosti a krásy! Nebude už v tomto století překonán!

Chvilé, kdy mě jmenovali kapitánem Titaniku, byla nešťastnějším okamžikem mého života. Dnešní den je ovšem také skvělý! Té slávy! V přístavu byly tisíce lidí! Když jsme vypluli napočítal jsem 94 velkých a 865 malých plavidel, která nás doprovázela. Teď už nejsou vidět...jenom jeden malý vytrvalý škuner je myslím na levoboku. Začíná mi první krásný pracovní den.

Nechtěl bych být špatným prorokem, ale něco mi říká, že tato plavba vejde do historie!

Ještě po mnoha letech si lidé budou říkat...ach...jo....kdybych tak i já tenkrát byl na Titaniku

JEDNÁNÍ PRVNÍ

- Wilma: Krásná loď že?
- Gius: Nemůžeme do ní narazit?
- Morgan: Jak to myslíte?
- Gius: Maminka myslí, jestli dodržujeme bezpečnou vzdálenost od Titaniku?
- Morgan: Titanik nepotřebuje žádnou bezpečnou vzdálenost! Tomu nehrozí žádné nebezpečí!
- Wilma: Ale nám možná...?!?!
- Morgan: /nevrle/ Heleďte...jestli se bojíte, tak jste mohli zůstat jako ty ostatní čumilové na břehu!
- Gius: My jsme vám vděčni seržante, že jste....
- Morgan: Já jsem kapitán!
- Wilma: Nezlobte se na synka pane kapitáne, nevyzná se ve vojenských hodnostech! Hlásil se dobrovolně do armády, ale nevzali ho! Zůstane hezky u maminky, vid' Giuseppe? Žádná vojna!
- Morgan: Nevzali ho do armády jo? A copak..copak? Hlavička, že jó?
- Gius: Nejsem žádnéj magor seržante...
- Morgan: Jsem kapitán!
- Gius: Dyk já vim! Už jste mi to řek jednou seržante, nejsem žádnéj debil žádné hlavička, já mám to...no...inkontinencia urinéé! Tady se můžete přesvědčit, je to vysvědčení od vojenské odvodní komise.
- Morgan: Sakra! Je to nějaký mokrý!
- Wilma: Vždyť vám říkal, že má inkontinencia urinéé, tak co se divíte? Nemyslete si, že vám nejsme vděčni, že jste nás vzal na palubu, taky jsme vám myslím velmi dobře zaplatili né?
- Morgan: Nabízeli mi i víc!
- Wilma: Nejsme už moc daleko od břehu? Už bychom se měli vrátit do přístavu!
- Morgan: Nudíte se co?
- Wilma: Ach...né...je to krásný výlet a můj synek taky ještě nejel na lodi.

Je velmi šťastný!

Gius: Mámo...mě je blbě!

Wilma: Pojd' do kajuty Pepe!

Gius: Houpe se se mnou postel.

Morgan: Tak si dej nohu na podlahu! To pomáhá!

Gius: Ta se houpe taky!

Morgan: Tak si v kajutě stoupli!

Gius: To zase nebudu ležet!

Morgan: Tak si trhni nohou!

Wilma: Víš vůbec co chceš Giuseppe?

Gius: Jo!

Suzan: / koketně/ Kdy už tam budem kapitáne?

Morgan: Až tam budem!

Suzan: To bezpochyby vy vtipálku, ale mohl by jste nás seznámit, jaký máte plán?

Morgan: / nevlídně/ Na moři neplatí žádný plán! Je neklidno a nepříznivý vítr!
/ utrhne se / Stačí?

Chobodydes: /Velkopansky / Mě né! Mě tahle nevlídná odpověď nestačí! A se mnou laskavě dohodnete další postup kapitáne!

Morgan: / vlezle / Samozřejmě pane Chobodydes, mějte strpení....prosím o trpělivost, kdyby jste ráčil pane rejdaři....

Chobodydes: / velitelsky / Moji trpělivost už zkoušíte devět hodin kapitáne!

Suzan: / ovíjí se kolem něho / Aristoteles má jen jedny nervy! Vid' miláčku?

/ TENA CHOBODYDESOVÁ SCHOVANÁ NA STŘEŠE KAJUTY /

Tena: Ten má nervy kočička, to se ještě budeš divit!
/ Všichni se rozhlíží...kdo to promluvil.....

Wilma: Prosím vás nehádejte se. Je takový hezký severský den, vždyť je to prosté, doprovodili jsme kousek cesty Titanik a jedeme zpátky!

- Chobodydes: / významně s mrknutím / Tak rychle to snad nebude, že kapitáne!
- Gius: Jak to myslíte?
- Chobodydes: To vám může být fuk, jak to myslím a neopírejte se o to zábradlí, vidíte, že je shnilý!
- Wilma: Promiňte, ale vy se chováte, jako by vám ta loď patřila, jako by byla vaše!
- Chobodydes: Vona taky je moje! A celá! A samozřejmě všechno co je na ní! Strojní zařízení, tyhle špryclíky i ta poblitá postel po vašem synovi!
- Morgan: Přátelé! Nechoďte moc k sobě, nebo se pod váma propadne podlaha do moře! A rozejděte se! Netvořte mi tady hloučky!
- Gius: Rozejdi se mámo! / směje se /
- Wilma: Pojd' Pepi. Půjdeme do kajuty. Zahraješ si s maminkou vole padni ano?
- Gius: Ano! Ano! Ale dneska budeš vůl ty maminko! Uvidíš!
- / Wilma s Giuseppem zmizí v kajutě /
- Chobodydes: Konečně jsme sami a můžeme se v klidu poradit. Doufám, že platí naše dohoda, kterou jsme uzavřeli na pevnině!
- Morgan: Držím slovo Aristotele, na to můžete vzít jed! Jakmile bude příznivá Situace, narazíme do Titaniku a potopíme náš Glacier. Všichni Přejdeme na Titanik a vy dostanete svoji pojistku! Apropo! Na kolik je ta kocábka pojištěná?
- Chobodydes: Na dva miliony liber šterlinků pochopitelně!
- Morgan: Kolik je to Eurorublů?
- Chobodydes: 18 miliard a dvacet kopějek! Pojistil jsem si taky zavazadla a všechny cestující na dvojnásobek. Stejně už není ten Lloyd co býval....časy se horší! Ale z toho vás kapitáne hlava bolet nemusí! Dostanete svých dvacet procent z čistého zisku! Apropo...kdo řídí loď?
- Morgan: To je OK, zajistil jsem kormidlo kramlí.....držíme stejný kurs s Titanikem. Mimochodem, naše dohoda končí až potopíme náš Glacier a Titanik nás vezme na palubu. Já mám na Titaniku ještě nějakou práci....nevyřízené účty..... chápete Aristotele? (významně na něho pomrkává)
- Chobodydes: Na Titaniku si už dělejte co chcete! Do toho mě netahejte! Já mám svých starostí dost!

/ Z PALUBY TITANIKU NA NĚ SLÉTNOU ODPADKY / HÁŽOU JE ZPÁTKY/

Morgan: Prasata hnusný zbohatlický! Počkejte, až budu na Titaniku, to pak uvidíte, kdo je kapitán Morgan johoho!

Chobodydes: Hajzlové! Zmetci! Mizerové! Hažte si ten svinčik na druhou stranu!

Morgan: Užijte si čerstvého vzduchu pane Chobodydes, půjdu se podívat, jestli se neuvolnila ta kramle! Ahoj! Ahoj!Ahoj!

(Z kajuty vylézá Suzan – vilná prasnice)

Suzan: /mrckuje/ Chóbo....drahoušku, kde jseš, že necháváš svoji kočičku o samotě? Mňau....mňau...kočičce už se stýskalo po svém tom...no chobotovi chobotíčkoví....(míří mu rukou mezi nohy)

/ VYRUŠÍ JE Z KAJUTY HLAS GIUSEPPA, KTERÝ HRAJE S MAMINKOU KARTY/

Gius: Maminko hele! Svršek kulovej!

Wilma: /zamilovaně/ Ale Giusepku, nemůžeš přece mamince ukazovat karty, když hraješ proti ní! To potom nemůžeš vyhrát Pepe? Chápeš?

/ SUZAN I CHOBODYDES SE ZÁJMEM POPOJDOU BLÍŽE A POSLOUCHAJÍ /

Gius: Maminko....hele....ted' mě napadla taková legrace....hele mámo To se nasměješ....hele mámo....řekni osum...no řekni osum!

Wilma: (rozpačitě) No....osm!

Gius: (rozchechtá se) Polib prdel kosum! To je veselý, vid' mami?

(oba se srdečně smějí – Wilma pyšně...)

Wilma: Ale...Giusepku....di, ty jeden....

Chobodydes: Kretén! To máme na palubě vola!

Suzan: (vilně se ovíjí kolem Chobodydese)
Ani jsem si nevšimla...je náhodou docela vtipný...osm – prdel kosum
Téměř puškinovský verš! A má krásné svalnaté nohy. To já mám ráda! Mňau...mňau nohy – nožičky – stehna – stehýnka!
Mňau...mňau...udělej radost svý kočičce a pojď do pelíšku.....
Chóbo...pojď ty můj řeckej kocourku...pojď...ukážu ti novou polohu s nožičkama za krkem....pojď Chóbo.....mňau....

Chobodydes: Ale Suzanko! Před chvílí jsme vylezli s postele! Mám ted' důležité obchodní jednání!

Suzan: Mňau....mňau....pojd' do pelíšku...Chóbo...

/ TENA Z VRCHU KAJUTY /

Tena: Já ti dám pelíšek ty nymfomanko! S mým manželem! Však počkej já ti ukážu ty vilná prasnice!

/ VŠICHNI STRNOU A OHLÍŽEJÍ SE ODKUD TO BYLO...../

Suzan: Pojd' lumpačit Chóbo...mňau...mňau...

Chobodydes: (Jemně ji odstrkuje, ale není mu to zase tak nepříjemné)
Suzan....no tak....miláčku, teď máme důležitější věci na práci.

Suzan: Jaký Chóbo?

Chobodydes: Miluješ mě Suzan? Pojmeš mě za manžela?

Suzan: Miluju a pojmu!

Chobodydes: Něco ti prozradím lásko, protože manželé nemají mít mezi sebou žádné tajnosti! Ale nesmíš o tom nikomu říct! Nikomu ani slovo! Slibuješ mi to?

Suzan: Jé...tajemství...ty já mám ráda...povídej kocourku, ať mám o čem mlčet! Ale nesmí to být žádná politika, ta mě nebaví...povídej mi nějakou legraci...třeba o Simoně Krainové, jak jí duševně obohatil Tofi!

Chobodydes: Naliji ti tedy čistého vína lásko moje!

Suzan: (radostně tleská rukama) Ano! Ano! Nalij mi! Ale já bych radši panáka než víno!Opijeme se a vlezeme si do pelíšku....!

Chobodydes: Suzanko...., jak víš, tahleta loď patří mě! Se vším všudy.

Tena: Patří mě ty kojote! Z mého věna sis ji koupil – zrádče!

/ ROZHLÍŽÍ SE KDO TO MLUVÍ /

Chobodydes: Ty jsi něco říkala?

Suzan: Já nic! Ty jsi chtěl otevřít láhev!

Chobodydes: (Ještě okamžik se nedůvěřivě rozhlíží)
Podívej miláčku, chceme přeci začít nový život né?
(Suzan kývá)
No vidíš! Chceme! A tahleta loď je náš jediný majetek. Kdyby náhodou.....(významně pomrkává)...říkám, kdyby se

náhodou rozumíš nešťastnou náhodou potopila, chápeš
tak my dva dostaneme dva miliony liber!

- Suzan: To je skvělé! (imbecilně tleská)
A koupíš potom norkový kožíšek své kočičce? Mňau...mňau...
Pojď do pelíšku kozlíčku řecký...pojd'...(zarazí se)...
Počkej...., jak se může potopit, když na ní jedeme?
Chobodydesi – Aristotele, Suzanka neumí plavat!
- Chobodydes: Neboj se lásko. (bere jí kolem ramen) Představ si, že se naše loď
Potopí...kolem pojede náhodou...(mrká směrem k Titaniku)...
nějaká jiná veliká loď...a ta nás vezme do Ameriky. Tam dostane
tvůj kozlíček penízky od pojišťovny a zařídíme si krásné hnízdečko
lásky, není to skvěle vymyšleno?
- Suzan: Jak by mohla jet vedle nás nějaká veliká loď, když tu jede tahle?
(ukáže na Titanik)
- Tena: To je ale kráva!
- Chobodydes: No právě! Lásko, ty seš ale chytrá! To mám inteligentní holčičku!
Prostě narazíme do Titaniku, tahle kocábka půjde ke dnu a my...
No...přelezeme na Titanik, do USA pojedeme zadarmo, tam
Shrábneme penízky a bude Hawai!
Ale budeš mě milovat věčně, lásko moje? Jestli mi budeš nevěrná
Suzanko...zabil bych tě! Slib mi, že mi budeš věrná! Slibuješ?
- Suzan: Jo. A teď běž pro tu láhev!
- Chobodydes: Už běžím své kočičce pro pitíčko....už běžím...bude bumbat
Se svým řeckým kozlíčkem...mééé...mééé...mééé
- Ti Ti: (vylézá z kajuty)
Doblá den pany Suzanka. Váš otlok Ti Ti je k vaše služba!
- Suzan: Nazdar Číňane! Hele poslouchej...odkud ty vlastně jsi?
- Ti Ti: Z Kanton milostivá paní z Kanton...ale už se po světě toulala moc
Dlouho...dlouho. Teď tu dělala topič a ku ku ku kulva já to nežeknu!
To být plo Číňan moc těžká slovo.
- Suzan: Kuchař!
- Ti Ti: Ano! Kuchař! Ta český žeč móc těžký móc ploti naše čínština –
to velmi lehká žeč, samá obrázek! Ty naučíš co která obrázek a
už umět čínsky!
- Suzan: Ale ty jsi taky jako obrázek...víš, že jsem orientálního milence
Ještě neměla? Co ty na to?

- Morgan: (přichází) Hej ty Kung pao .....co tady děláš? Marš do kotelny, nebo Do kuchyně, máš málo práce žloutenko?
- Suzan: Jen ho nechte kapitáne.Právě mě obsluhuje!
- Morgan: Dej si na mě pozor šuej ču žou, víš že mám na tebe pifku!
(zaleze do kajuty)
- Suzan: Co proti tobě má....ty moje roztomilé Ti Ti?
- Ti Ti: Nevědět sama....asi nebyť jeho typa...nelíbit moje balva je to lasista....jednou budu mu možná za to nakopat prdel!
- Suzan: (leze po něm) Tak už se nerozčiluj ty můj Titiku!
- Ti Ti: Titik, to já lád, tak žíkat mi maminka doma v čína.
- Suzan: Chudáčku...a proč jsi odešel z Kantonu?
- Ti Ti: Ale nic! Taková maličkost. Já být kleptoman!
- Suzan: Kleptoman....kleptoman...není to člověk, který se musí pořád Milovat a nemá nikdy dost? Mňau....mňau....?
- Ti Ti: To je erotoman! Kleptoman je člověk, ktelý musí klást! Klade všechno co uvidět i to, co nepotřebovat! Já ukladla v obchod'áku v Kanton sáňky a pšitom u nás sníh nikdy nedělat padat! No a já dostat tlest smlti ....šest blan nebeských....čínský mučení pěkná věcička!
- Suzan: To musí být nádhera....poslyš, nemohl bys mě mučit specielním čínským mučením podle Kamasůtry?
- Ti Ti: Pchá...to být indická knížka....moc slabý...já znát lepší mučení Kamasůtla to být plo amatély – já mít patnáct dětí! Já plofik!
- Suzan: No...to já bych zrovna moc nechtěla, ale já se nemusím bát, když ty nešiko nevíš, kdy vypadnout. Já mám takový prášky proti otěhotnění....sakra, kde jen jsou...? (šacuje se)
- Ti Ti: (rozpačitě je vyndává z kapsy) Plomiňte paní Suzanka...ta kleptomanie ....já je šlohla a dva snědla!
- Suzan: To nic....tak pojď ty můj kleptománku, když jsi je snědl ty, tak už je nemusím jíst já! Jestlipak víš, že tahle loď bude brzo bourat?Neměla bych to správně říkat, ale když ty jsi takový hezký!
- Ti Ti: Boulat? A do čeho?

Suzan: Do Titaniku! Naše loď se potopí a my převezeme na Titanik. Pojišťovna nám, tedy panu rejdaři Chobodydesovi vyplatí penízky za pojistku a s Těma odjedeme do Ameriky! Pan Chobodydes je můj budoucí muž víš?

Tena: Já ti dám budoucí muž ty couro! To uvidíš!

(oba se rozhlíží...kdo to byl....

Ti Ti: Vy něco žíkat?

Suzan: Jo, že je to můj budoucí muž!

Ti Ti: Budoucí muž! Glatuluju...muž potom, teď paloháč!

(zmizí v podpalubí) (z kajuty se ozývá.....:

Gius: Vole padni! Jé! Jsi vůl maminko! Já jsem ti to říkal mami, že budeš vůl!

Wilma: (obdivně) Teda Pepe, ty jsi ale hráč! Nad tebou se nedá vyhrát!

(oba se smějí a vyběhají na palubu – současně vychází i gróf Esterházy)

Ester: Láňok! Láňok! Emsereke fekete! To je ale kretén!

Wilma: Říkal jste něco hrabě?

Ester: Ale nic! (zasněně) Ach...má rodná Budapešť...(dívá se na hodinky) v Pešti bude touhle dobou tak 7.30...ach jo éterem!

Gius: (obdivně a s respektem)
Kdo je to maminko?

Wilma: To je gróf – Zoltán Pálffy Esterházy.

Gius: Gróf ? Jednoho takovýho jsem znal! Jmenoval se Zeppelin a rozbil si hubu!

Ester: (arogantně, aniž by se otočil)
To byl Němec! Ale já jsem Maďar! Uher!

Gius: Jé uher....to je něco jako beďar, vid' maminko? Pane grófe, nechcete vymáčknot? (směje se)
Maminko? Maďaři jsou cikáni?

Ester: Cože? Taková urážka! Kretén nekretén já ho zabiju zmetka jednoho!
(Hádka mezi nimi v cikánštině)

Gius: Je to cikán maminko! Má nožík!

- Wilma: Mlč prosím tě! A vy se uklidněte hrabě! Vy inteligent, urozený člověk a dokážete se takto urazit!
- Ester: Promiňte paní Wilmo, ale vždycky mě strašně rozzuří, když mi někdo sáhne na Uhry!
- Gius: Já vám je vymačkávat nebudu! (směje se jako idiot)
- Ester: (velkoryse to přejde...)
Chlapče! Uhersko – to je země! (vezme ho kolem ramen)
Říká ti něco takové jméno Kalmán van Beethoven báči?
- Wilma: To příjmení jsem už zaslechla, ale křestní mi nic neříká!?!
- Ester: Ať mi paprikáš nechutná, milostivá paní, víte kdo jsou Pálfy Esterházyové? To je nejstarší maďarská šlechta! Moje babička byla rozená Báthoryová zvaná též Čachtická paní, můj dědeček byl palatýn Thurzo a strýc hlavní župan....
- Gius: (skočí mu do řeči) Jé...jeho strejda byl župan, bratranec sako a sestra podprsenka ...to je pěkná rodina, měli jste mezi sebou taky trenýrky s lampasem?
(Wilma jde a plácne ho...)
- Wilma: No tak Pepé ! Nech toho! Neurážej pravého maďarského šlechtice a kavalíra!
- (Esterházy jde energicky k Wilmě a zalomí ji v polibku)
- Wilma: (obdivně) Jó Maďaři! Ti to vždycky se ženami uměli!
- Ester: Milostivá paní! Jsem prezidentem organizace pro vzkříšení Maďarské Evropy!
- Wilma: Mluv...mluv...zajímáš mě! A co ta organizace chce?
- Ester: Především! V nové sjednocené Evropě by měla být úředním jazykem maďarština! Je to nejlibozvučnější a výrazově nejbohatší jazyk na světě! Víte třeba paní Wilmo, kolik má maďarština výrazů pro slovo zmrzlina?
- Wilma: (nesměle hádá)...tři? ...šest? (pauza) ...devět?
- Ester: Jeden! Fágylát! Co tomu říkáte? To je co?
- Wilma: Hmmm....
- Ester: Slyšíte jak to zní? Fádilát! Fádilát! To nezní ,to zvoní, to zpívá!
A zmrzlina...zmrz...li...na! Fuj! Hnus! Fádilát! Krása!

- Wilma: Hmmm...
- Ester: Jednotná Evropská měna by měl být forint! Je to pevná měna! Není krytá nejistým zlatem, nebo inflačními dolary! Je kryta uherákem a čabajkami!
- Wilma: Hmmm...
- Gius: To je fakt mámo! Zlata se nenajíš, ale uheráku ano!
- Ester: No a dobře se s Forinty počítá maďarština počítá jen do tří! Jedna! Dva! Tři! Všechno nad, je Mátlátli!
- Wilma: 18?
- Ester: Mátlátli!
- Wilma: 100?
- Ester: Mátlátli!
- Wilma: A stotisíc?
- Ester: Taky Mátlátli! No řekněte, není to jednoduchý?
- Wilma: Hmmm...je, ale dovoďte hrabě, jak poznáte jestli řeknu Mátlátli a myslím devadesát, nebo řeknu Mátlátli a myslím dvě stě tisíc? To se jako ještě zeptám?
- Ester: Maďar se neptá! Maďar ví! Je to tak jednoduchý sakra! Paní Wilmo! Žádný jiný jazyk na světě tuhle výhodu nemá! Počítejte se mnou! Máte uspořeno 30 tisíc!
- Wilma: Mátlátli!
- Ester: Inflační koeficient je 1, 85. měsíčně. Kolik vám zůstane za rok? No...paní Wilmo! Namáhejte mozek!
- Wilma: (nejistě) Mátlátli?
- Ester: Ano! A vydělte to státním příspěvkem 2, 3 desetiny promile ze stovky a vynásobte to druhou odmocninou z 19, 3! No? Kolik vám zbude?
- Wilma: Mátlátli! (rozzářil se) To je hrabě ale opravdu praktický a jednoduchý!
- Gius: Zoltáne Pálffy Esterházy!
- Ester: (pohládí ho po hlavě) Říkej mi zkráceně hrabě synku.

Gius: Hrabě, to co jste tu mámě vyprávěl jsou myslím samé nedůležité kraviny! Že jste si z mámy dělal prču? Co?

Ester: Maďarština nezná slovo prča, ale tuším co myslíš!
Nechtěl jsem to na vás vybalit hned, ale když se ptáš...

(Jde dopředu na forbínu, rozkročí se jako Duce)

Žádáme navrácení všech starých maďarských území! Polska, Ruska,
Rakouska, Srbska, Turecka, Itálie, Španělska a Francie!
Toto všechno je staré odvěké maďarské území a musí se znovu
sjednotit v jediné...mohutné...Maďarsko – Uhersko!

RECITACE A PÍSEŇ**BALATON – BALATON**

Hudba: Emserete Fekete

Slova: Ringoš báči

Balaton – Balaton, přírody ráj
po tvých vlnách toužím a sním
tam kde rostou fíky a šumný háj
můj Balaton – rodný kraj!

Tam vůkol si hrají velbloud a grizzly
roj včel pilných má tam svůj úl
Kde pošťůlka hnízdí a káně též
toť Balaton rodný můj!

Hýká tam oslík, láká samičku svou
Róm táboří ve stínu lip
a slunce září na ten krásný kraj
toť Balaton zemský ráj!

Ó fátherland fátherland – Váci Utca
náš guláš, čardáš, paprikáš
tam každý z nás svou rodnou jurtu máš
toť Balaton náš – toť Balaton náš
toť Balaton rodný náš!

Rypouš sloní laská tam maďarskou zem
noru svou má tam Brhel
kde je ten uherský ráj se ptáš...
toť Balaton náš – toť Balaton náš!
Toť Balaton rodný náš!

Toť Balaton náš – toť Balaton náš
toť Balaton rodný náš!

2. FORBÍNA

Promiňte drazí diváci, že sem takhle lezu opruzovat mimo program, ale jsme přeci jen naivní divadlo a některé věci, které se odehráli v předchozím jednání by vám nemusely být úplně jasné a tak bych rád uvedl věci na pravou míru. Je to jen několik bodů, když dovolíte, dělal jsem si poznámky a vezmu to postupně, teda:

Ta herečka, která leží nahoře u komína....nevím, jestli je to všem úplně jasné, je černý pasažér. Nikoli tedy doslova, tedy černochoš či černoška, to už by během prvního jednání rasisté mezi vámi dělali hu hu hu hu....a moje divadlo by dostalo od EU stejně vysokou pokutu, jako dostala Sparta od UEFA! No a já bych samozřejmě neřekl černý pasažér, protože dobře vím jako exposlanec, že se nesmí černochošovi říkat černochoš, ale afroameričan! Takže když jsem řekl černý pasažér myslil jsem černého pasažéra!.....????.....
Teď si nejsem jistý, jestli jsem to nějak nezamotal....??? V encyklopedii jsem si pod heslem Černomořskij flot přečetl, že černý pasažér je schován, není ho vidět a nikdo o něm neví! No jo, ale když bude schovanejší, v tomto případě schovaná, tak jak by jste věděli, že je tu černý pasažér? Co? Zvlášť, když jsem jako autor i režisér potřeboval, aby glosovala události na šku-
neru.

Nakonec jsme to vyřešili tak, že herečka je schovaná tam nahoře u komína a my děláme, jako že ji nevidíme a když něco řekne, což my slyšíme, tak běžíme k zábradlí a díváme se dolů, jako že myslíme, že to mluví někdo někde dole.....to je dobrý né?

Na zkouškách jsme se tomu nasmáli....přišlo nám to jako skvělý nápad né.....?

No.....možná, že se k tomu budu muset vrátit a změnit to.....?!?!?

Další problém o kterém bych se rád zmínil. Nechtěl bych vás urazit, ale né všichni návštěvníci našeho představení jsou vysokoškoláci, ale i mnozí z těch kteří vysokoškoláci jsou by to nemuseli vědět a protože my hrajeme rádi pro všechny bez rozdílu ať je divák vědec mezinárodního významu či řidič fekálního vozu, tak jsem se chtěl ujistit, zda jste si všichni všimli, že škuner na kterém jedeme vedle Titaniku se jmenuje GLACIER– což v překladu znamená LEDOVEC! (udělá významnou pauzu)

Víc vám nemohu prozradit, protože nejinteligentnější mezi vámi by už věděli a dovtípili by se Kam hru vtipně tlačím a mohli by si domyslit konec. Jen jsem se tedy chtěl ujistit, zda to všichni víte....? (udělá opět pauzu) GLACIER – LEDOVEC! (pauza)

No....my jsme to pro jistotu nechali také napsat do závorky – tam na kajutu...všimli jste si toho? Určitě? Dobře no...

A zbývá problém největší, který jsme nevyřešili, on ostatně ani vyřešit nejde, uvidíte sami je totiž neřešitelný!

My všichni, kteří jedeme na škuneru GLACIER, což znamená v překladu jak jsem již řekl LEDOVEC, (pauza) ....včetně mě fanatického maďarského nacionalisty a monarchisty Zoltán Pálffy Esterházyho mezi sebou mluvíme anglicky! Chápete to? Jako!

Jako anglicky, protože kdybychom mezi sebou mluvili opravdu anglicky, tak by nám ti hloupější z vás nerozuměli, nehledě k tomu, že ani my bychom nevěděli co říkáme!

Chápete, to by bylo všechno v pořádku, ale na konci představení slézá z Titaniku trosečník České národnosti a ten mluví česky. No a my kteří mluvíme anglicky mu tedy nerozumíme!

To místo poznáte všichni okamžitě, protože najednou to začne bejt blbý. Je to prostě neřešitelné! Zkuste se nad tím zamyslet! Naštěstí to trvá jenom chvilku a hra se přes to přehoupne zase zpět do svého vysokého nadstandartu! Odborně se tomu říká slabé místo ve hře. Tak to bylo zhruba asi všechny problémy z první poloviny a nyní můžeme pokračovat!

JEDNÁNÍ DRUHÉ

(Přicházejí Morgan, Chobodydes a Esterházy. Esterházy se rozhlíží jako by něco hledal)

Morgan: Ahoj! Ahoj! Ahoj! Hodina H udeřila!

Chobodydes: Neviděli jste tady někde mojí Suzanku? Nemohu jí nikde najít a mám takový pocit, že jsem jí někde na chodbě slyšel mňoukat....?!?

Morgan: To teď není důležité! Když nastává boj, ženy musí stranou!

Tena: To uvidíš ty kojote! Jen co si vás všechny podám!

(všichni běží k zábradlí a koukají se dolů)

Ester: (k divákům)
 .....to je to místo, jak jsem vám vykládal s tím černým
 pasažérem, vidíte že je to legrační!
 (zpátky ve hře)
 .....pánové, neviděli jste tady někde moje vzácný maďarský
 hodinky? Byly úplně nové!

Chobodydes: Jaký byly značky?

Ester: Huňady time! Špičková firma! Přítel Petéfi mi je přivezl z Korályhidy v
 okrese Išaratča! Stály 680 000 Forintů!

Chobodydes: Proboha! To je skoro čtvrt libry!

Ester: Byly celodřevěný – parfemovaný – voněly paprikou!

Morgan: Čert vem vaše hodinky hrabě! Teď se soustředíte na to, co vám
 povídám!

(z kajuty se ozývá)

Gius: Vole padni! Hurá! Jsi vůl maminko!

Wilma: (obdivně) Ty jsi ale hráč Pepe! Nad tebou se nedá vyhrát!
 (rozezvlyká se)....kdyby tě tak viděl tatínek.

Gius: Neplač mámo! Víš co se říká! Kdo často pláče, nikam ráno nedoskáče
 Mámo hele! Řekni poleno! (pauza)
 No – řekni poleno!

Wilma: Poleno! (ticho)

Wilma: Poleno! (ticho)

- Gius: (začne natahovat) Já jsem to zapoměla!
- Chobodydes: (uplivne si)
Kreténi! Jsou úplně k ničemu! Neměl jste je kapitáne brát na palubu!
Mohlo nás být o dva platné lidi víc!
- Morgan: Bylo to výhodné! Jsou tak pitomý, že zaplatili třikrát! Nic si nepamato-
jou a navíc nikdy nevíte, kdy se nám budou hodit, že jsou mešuge!
Tedy znovu k věci. Všichni víme o co nám jde! Zmocnit se Titaniku!
- Ester: (zařve) Mě jde o Uhry!
- Morgan: Ohohóóó....myslíte si hrabě, že neznám pravý důvod vašeho posláním?
Myslíte si, že nevím, kdo vás najal aby jste za slušné peníze zabránil
Titaniku získat modrou stuhu nejrychlejší lodi přes Atlantik?
Myslíte si, že to nevím?!?!?
- Ester: Přiznávám! Ale věřte mi! To není ten hlavní důvod! Hoši! Představte
si to! Až se zmocním Titaniku! Tak potom náš Titanikáš zamíří k
anglickým břehům! Pýcha maďarského válečného loďstva a na jeho
palubě vy Morgane, jako kapitán v maďarských službách! A s vámi
dvacet tisíc husarů na koních! Deset tisíc hajduků! Split!
- Chobodydes: Tak dost! Neplet'te sem hrabě vaše sociální emoce! A vy k věci
kapitáne.
- Morgan: Dávejte pozor! Podle hlášení meteorologické stanice bude zítra
příhodný den. Studená fronta ze Skandinávie postoupí až za
Apeninský poloostrov. Za ní se táhne brázda vyššího tlaku vzduchu,
Která zasáhne Antily možná v úterý! Tlaková níže nad Británií pomalu
Ustupuje a o kluzní fronta nemá kam oklouznout!
A pozor! Co je pro nás maximálně výhodné – stoosmnáct hektopascalů!
- Ester: Cože? Stoosmnáct hektopascalů? To snad není možný?
- Chobodydes: Tak nádherně už dlouho nebylo!
- Morgan: Co koukáte! Prostě zítra to do nich naperu a basta!
- Ester: Ano chlapi! A potom vzhůru na Titanik!
- (Z Titaniku se na ně vysypou odpadky – všichni zuří a házejí je zpět)
- Morgan: Fuj! Prasata! Zmetkové!
- Chobodydes: Západoevropská sebranko! Milionářský snobové!
- Ester: Zalkněte se těma vašima akciema kupónový privatizace! Podílovejma
listama! Důchodovým připojištěním! Portfoliem!

- Morgan: Daun Jonesovým indexem!
- Ester: Něco takovýho je?
- Morgan: Nevim! Ale ať se tím zalknou!
- Chobodydes: Ano! Hnusný boháči! Zalkněte se tady tím...no jak říkal pan kapitán .....tím...safra...!
- Morgan: Už nevim!
- Ester: Ale já vim! Zalkněte se hajzlové stavebním spořením!
- Cho+Morgan: Jo!
- Chobodydes: Tak kapitáne? Na co čekáte? Napalte to do nich hned!
- Ester: Maďarsko – uhersko čeká na svou první válečnou loď!
V Pešti už jsou nervózní!
- Morgan: Vidím, že vám musím udělat ještě malou přednášku ze zeměpisu!
Tak dávejte pozor! Příznivá meteorologická předpověď nestačí!
Dva předměty, které se pohybují po dráze A a dráze A s čarou, tak při přetnutí přímkou B a B s čarou se odečítá rychlost objektu přímo S odmocninou dráhy B i A bez čáry a náraz se pak co? No? Co?
- Ester: Nemptudum!
- Chobodydes: Elefteriadu!
- Morgan: Zmenšuje! (vítězoslavně se rozhlíží)
- Ester: Teda řeknu vám Morgane, vy jste ale bedna! Neříkejte mi, že nemáte Maďarský předky!!!???
Taky mě to pálí, ale musím přiznat, že proti vám jsem úplně hovado!
- Morgan: Jste na sebe přísný hrabě! Jste hovado, ale taky vlastenec! A to se ruší!
- Ester: Víte chlapi já nás ve škole v Gyere , ve třídě profesorky Istvánový ...to je ta jak má ty tři bratry Mesároše, Sabadoše a Lakatoše, já byl na zeměpis vždycky blbej!
- Tena: To není zeměpis ty blbečku, ale fyzika!
- (vrhnou se k zábradlí a rozhlíží se)
- Morgan: Kdo to byl?
- Ester: Slyšeli jste to taky?

- Chobodydes: To byl ženský hlas!
- Morgan: Já to pozoruju už delší dobu! Je tu někde schovaná nějaká krysa!
Ale já tu krysu najdu.....!
- Chobodydes: (rozzuří se) Žádám vás důrazně, aby jste takhle nemluvil o mé snoubence! Je tady někde schovaná kočička moje a dělá legraci!
Kde jsi macíčku....? Vylez.....!
- (je slyšet Suzan a Číňana v kajutě)
- Suzan: Tak ty už nemůžeš ty chudinko? A to jseš pyroman? Pojď ještě jednou!
- Číňan: Ploboha né! Už né....já už nemohla! Už bolela celá tělo....!
- Suzan: Jen pojď ty můj číňánku....nebo budu škrábat!
- Chobodydes: (ulehčeně si oddychne)
Vidíte, co jsem říkal....je to moje kočička! Je s číňánkem v kuchyni
A pomáhá mu škrábat brambory! Myšička moje!
- Ester: Vidíte Morgane! Vy hned krysa...krysa a ona zatím myšička!
- Morgan: Dobrá....dobrá...musíme prostě Titanik trochu zbrzdit, aby náraz
byl co nejsilnější. Mohlo by se stát, že se Glacier nepoškodí a jsme
v háji!
- Ester: Fgialať....fagialať....éterem...hidekuti...Ujfaluši a co chcete k sakru
dělat?
- Morgan: Jeden z nás musí na Titanik! Ochromit jeho pohyb! Pak udeříme!
Máte hrabě skvělou příležitost se vyznamenat!
- Ester: Přátelé...nemyslete si o mě, že jsem zbabělec...to né, ale jsem zvyklý
Bojovat v uherské pustě...na velbloudu, ale loď?
Ať jde nudle!
- Chobodydes: Ale já nemohu nechat Suzanku o samotě. Je tak bezradná a nesmělá
když je sama beze mě, kočička moje milovaná!
- Morgan: No! A kapitán nemůže opustit loď! A někdo tam musí!
- Ester: Mám nápad viva Koshut! Je tady mezi námi člověk věrný jako lišaj
a lstivý jako tchoř!
- Chobodydes: Myslíte toho polib prdel kosům?
- Ester: Né! Číňane! Číňane!

(z kajuty vylézá Číňan a zapíná si kalhoty)

- Ester: Láňok...Láňok a faluban...šalu végen scepen sól a múžika!
- Ti Ti: (vychrlí vyčerpávající odpověď v maďarštině)
- Chobodydes: Tak tohle se mi nelíbí! Co to na nás zkoušíte! Mluvte anglicky!
- Ester: Dobrá...dobrá...máme pro tebe úkol Kung pao! Když ho splníš, dostaneš v mé uherské organizaci pevné místo a hodnost! Budeš honvédem!
- Morgan: Půjdeš na Titanik!
- Chobodydes: Dovolím ti pobýt hodinku ve společnosti Suzanky.....
- Ti Ti: (chce skákat přes palubu) Né...né...to ploboha né! To radši skočit do huba žralok!
- Morgan: Půjdeš na Titanik, dostaneš se do strojovny a přineseš nějakou důležitou součástku. Než to opraví, budou muset zpomalit a já to do nich naperu!
- Ti Ti: Ti Ti lozuměla, ale jak se tam ubohá Číňan dostane?
- Morgan: To je fakt! Tohle mě nenapadlo. Jak ho tam dostaneme?
- Chobodydes: Mám nápad! Máme přece na palubě dynamit! Vystřelíme ho vzhůru.
- Morgan: To není špatný nápad, ale neodhadnu dávku, přestřelím ho a jsme tam, kde jsme byli!
- Ester: Vím jak! Teď se nám bude hodit moudrost mých maďarských předků! Když přišel Atilla s mými předky do Evropy, která mu ostatně už dávno předtím patřila, aby do ní přinesl mír, pořádek a civilizaci, víte jak se Maďarští jezdcí na velbloudech dostávali přes hradby pitomých slovanů ??? Éterem vácsi utca? Pyramida! Udělali živou pyramidu! A po ní no....vzhůru!
- Morgan: No, jo....ale jak se to dělá? My britové jsme byli mnohem primitivnější Měli jsme pouze tak zvané žebříky!
- Ester: To je velice jednoduché pánové. Já udělám kozu....(předvádí) na mě si vyleze pan Chobodydes, na jeho záda zase kapitán Morgan a Číňan se po této lidské pyramidě vyšplhá k nejnižšímu okénku... tak jdeme!

(STAVÍ PYRAMIDU - ZATAHOVAT OPONU)

PŘESTÁVKA

JEDNÁNÍ TŘETÍ

- Gius: (ozývá se z kajuty)
Maminko....potřeboval bych se vyčurat!
- Wilma: Ale Pepe! Vždyť jsi to už udělal...ty čuníku, podívej, maminka je celá mokrá...
- Gius: (radostně)
Už je to uděláno, už je to hotovo...máme maso a zas maso k tomu kousek pečeně....
- Wilma: (se smíchem) Pojd' na palubu Giuseppe, alespoň oba trochu oschneme!
- (VYLEZOU NA PALUBU A VŠIMNOU SI TENY)
- Gius: Dobré odpoledne krásná paní, nechcete si zahrát se mnou a mojí mámou Halmu?
- Wilma: Promiňte mu to... Pepe je velice hravý – je to takový mámin mazlíček vid' Pepouši?
- Gius: Jo.
- Wilma: Vás jsem tu ještě neviděla? Dovolte, abych se představila, jsem Dambrowská! Wilma Dambrowská a tohle je můj syn Giuseppe Dambrowski.
- Tena: Těší mě. Jsem Tena Chobodydesová, manželka rejdaře Aristotela Chobodydese. (podává jí ruku)
- Gius: Pusu...pusu....pusu....
- Wilma: No tak.....Pepo!
- Tena: Giuseppe, vy máte ale zpocené ruce....
- Gius: He he... to není pot...! (Wilma ho zarazí)
- Wilma: To víte paní Teno, vlhké ruce – vroucí srdce, jak říkáme my Angličané. Taky na výletě paní Teno, taky?

(Giuseppe si zálibným prasáckým pohledem debílka prohlíží Tenu)

Nekoukej tak na paní Tenu Pepo. Nesluší se to! Jsi ještě mladý! Ještě budeš u maminky! Promiňte paní Chobodydesová, ale na palubě je málo žen a Pepa je právě v pubertě, znáte to....je nevyčválaný jako býček, však ona si ho už maminka ohlídá! Nemáte u sebe trochu Bromu? Zapo měla jsem ho v Londýně a Giuseppe je na něj zvyklý!

- Tena: Bohu – žel, musím vás zklamat paní Dambrowská, ale Brom u sebe opravdu nemám!
- Gius: Jsou tu ženský maminko, třeba ta mladá a hezká paní Chobodydesová!
- Tena: Paní Chobodydesová jsem já! A co ty víš o kráse, mladíku!
- Gius: Vona taky říká, že je Chobodydesová!
- Tena: Kydy naší Midy! Chcete vidět můj pas? (podává ho Wilmě, ta čte)
- Wilma: Tena Chobodydesová rozená Onasisová – provdána za rejdaře Aristotela Chobodydese 9.7. v Athénách – plukovnice mravnostní Policie! Páni! (zapráskne rukama)
- Tena: Už chápete? Pan rejdař Chobodydes je můj muž a ta hydra která ho Doprovází je Suzan Buzková jeho milenka!
- Wilma: To je nemravné! Neposlouchej to Giuseppe! Paní Teno, máte naše sympatie. Vůbec nechápu, jak může být žena svému muži nevěrná! Fyzicky, to jo...to se nepočítá, ale duševně...to je ale skandál! Fuj! Hanba!
- Tena: Musím vám udělit něco důležitého. Jste jediní slušní lidé na této lodi! Hemží se to tady padouchy! Chtějí potopit tuhle loď a dostat vysokou pojistku! Ten padouch Morgan s Esterházym se dokonce chtějí zmocnit Titaniku!
- Wilma: Né!
- Tena: Jó!
- Gius: Jé...maminko, já se bojím, pojd' vystoupíme!(leze nohou přes zábradlí)
- Tena: Stůj Giuseppe! Musíme proti nim bojovat! Proto jsem zde a vy mě musíte pomoci, jinak půjdete ke dnu i s touto lodí! Slibujete?
- Wilma: Samozřejmě paní Teno. Jste statečná žena! Na vaší straně je zákon! Můžete s námi kdykoli počítat, ale né ráno. Pepe dlouho spí a odpoledne taky né, to zase spím já!
- Tena: Dobrá...dobrá...jděte do kajuty a buďte připraveni až vám dám znamení! A nebojte se! Mám prvotřídní výcvik a jsem ozbrojena! (ukáže pistoli)
- Wilma: Pojd' Jozífku...tady se bude střílet! Budeme čekat na znamení paní Teno,...(zalezou do kajuty)
(zevnitř...ale kdybychom náhodou nepřišli, tak jsme nemohli! Omluvte nás!

Tena: (volá do okénka kajuty) Neexistuje! Nemáte na vybranou! Buď čestný boj, nebo hanebnou smrt! Či snad chcete, aby vás ti padouši zabili a vašeho syna znásilnili?

(oba znovu vyděšeně vylezou...)

Wilma: To proboha né! Znásilnili Pepiho? Nechci aby si takhle mladý zvykal na nevšední sex!

Gius: Mámo já mám strach! Pojd' – budeme taky padouši! Vezmou nás do party a nechají na živu...co myslíte paní Teno, mohl bych jim dělat legraci...to se jim bude moc líbit!

Wilma: Paní Teno, neposlouchejte ho! Giuseppe je nezkušený...je mužem teprve půl roku a je velmi veselý a hravý, ale se mnou můžete počítat umím se prát! V mládí jsem byla mnohokrát znásilněna a vím co je boj i když nakonec prohrajete! (zasní se s blaženým úsměvem)

Tena: Nic neprohrajeme!Ale mám dobrý nápad, je zde spolehlivý tajný úkryt!

Gius: My víme! My jsme vás tam viděli!

Tena: Váš syn se do něj může schovat a já se budu vydávat za něho. Tak budu Já přímo v akci a Giuseppe vyleze, až ho budeme potřebovat!
V té skrýši se mu nic nestane! Ale musíš se pevně držet Pepe – jako opice!

Wilma: Copak, to on umí vid' Pepe?

Gius: No! Jednou jsem byl s mámou, vid' mámo? V zoologické zahradě – tam vám bylo zvířat paní Teno...hroch, slon, muflon, krajta, nosorožec, žirafa, tygr, lev, pardál, gepard, zebra, chřestýš, krokodýl, pštros, plameňák, vlk, liška, medvěd grizzly, sova, tučňák, tuleň...máma!

(Wilma se mu snaží pomoci a napodobuje gorilu...)

Wilma: No..tak řekni Pepo..no a taky hu hu hu hu....no hu hu hu...

Tena: Paní Wilmo! Nechte těch rasistickéjch urážek, nebo dostanete pokutu jako Sparta!

Wilma: Ale já se neposmívám černošským fotbalistům, napovídám Pepimu no přeci opičky! Opičky jsi chtěl říct, vid' Pepe?

(Giuseppe čumí zblízka paní Teně na prsa)

Gius: Kozy! Ano! Kozy! Měly tam taky kozy!

(dostane od Wilmy pohlavek)

- Wilma: Však maminka ti rozumí! Víte Giuseppovi se opičky tak líbili, že si dokonce začal myslet, že je sám opička, vid' miláčku? Jedl pouze oříšky a spal na lustru!
- Gius: Ano! Ano! Buráky a kokosový ořechy a paravořechy. Ale teď mám Kozí období!
(začne zase zblízka čumět na prsa Teně)
- Wilma: (zamlouvá to...)
No to jsme se nasmáli! (obdivně hledí na syna)
- Tena: (znechuceně)
Hmmm...zajímavé.Tak honem honem, dej sem kalhoty...vezmi si moji blůzu a sukni...ti padouši se mohou kdykoli objevit na palubě!
- (Převlékají se)
- Gius: To sem vám jednou paní Teno viděl, jak si fotbalisti po zápase vyměňují dresy, he he...jako teď my!
Jestlipak by jste mi paní Teno chytla desítku? Mě možná jo, ale máma! ta má ránu! Vingl a ani by se paní Tena neuprdla!
- (Wilma i Giuseppe se dementně rozesmějí)
- Tena: Nechte těch volovin a seřaďte se....pozor...vpravo v bok! A jdeme!

(KONEC OBRAZU – ZA ZVUKU HUDBY ODCHÁZejí)

JEDNÁNÍ ČTVRTÉ

(Ti Ti slézá z Titaniku – osloví ho Tena převlečená za Giuseppeho)

Tena: Bud' zdrav Ti Ti...tak jak bylo na Titaniku?

Ti Ti: (udiveně)
Giuseppe...to být ty? Ty jsi nějaký divná osoba? Z Titaniku nás všechny moc pozdravovat...tam je veselo...tančejó a pijó, ale ty vypadala nějak divně...ty nějak změnila Giuseppe...já nemohla poznat...už to mám! Ty vyblila z podoby!?!?

(Vylézá Giuseppe z kajuty)

Gius: Ti Ti ahoj – hele dám ti hádanku, schválně, jestli to uhodneš...hele Je to syn mého otce, není to můj bratr a sem to já! Hádej kdo to je?

(Číňan nechápavě civí)

Ti Ti: Co to mělo znamenat? Kdo být tady dva Giuseppe? Já pšeci nebýt ožralá?

Tena: Mlč hňupe, nebo dostaneš kulku mezi oči!

Ti Ti: Ploboha! Kdo vy byla ošklivý muž?

Tena: (vytahuje pistoli)
Jsem kdo jsem! A se mnou přišel na tuhle loď zákon!

Ti Ti: Ó...já věděla vy pšijít z Kanton za moje ukradená sánky! Ó ubohý Číňan...ubohý Ti Ti teď být v pideli!

Tena: Neblázni Asijský bratře! Jsem tu kvůli důležitějším věcem! Jsem plukovnice mravnostní policie Tena Chobodydesová! Když mi budeš pomáhat vymůžu ti snížení trestu!

Ti Ti: Já dostat tlest smlti!

Tena: Dostaneš doživotí!

Ti Ti: Hulá! Sing Sing moc pěkná kliminál tam já moc těšit! Pozol! Přichází Pan Molgan!

Tena: Musíme zmizet! Naše heslo je Kung Pao – knedlík – zelí!
(zmizí v kajutě)

(Přichází Morgan, Chobodydes a Esterházy)

Morgan: Tak ukaž žloutenko, co si to přines?

(Číňan podává Morganovi lahvičku)

Ester: To dokáže jen maďar! Jsem na tebe hrdý Gapčicko Nagymárosh!
(zadívá se pozorně na lahvičku v Morganových rukou)
Proboha podívejte soudruzi, vždyť ten idiot přines sojovou omáčku!

Ti Ti: To nebyť obyčejná omáček! To být oliginál sojovka .....nejlepší omáček na světě!

Chobodydes: Idiot jeden kuchařská!

Ti Ti: Náhodou teď bejt všichni na Titanik v čudu! Milionáži nemůže jíst
Žádná jídlo nebyť doblý bez sojová omáček! Všichni umžít hladý!
Nemám plavdu Zoltán báči?

Ester: Neříkej mi báči ty drzý zmetku! Ty nejsi hrdý Hůn! Ty jsi.....

Chobodydes: Blbeček žlutá!

(Giuseppe mu bere láhev z ruky a napije se)

Gius: Jé...to je ale dobrota!

Morgan: jen pij blbečku, aspoň budeš mít průjem debílku!

Ti Ti: Sojovka to být plo mě! Plo vás já štípnul tohle!

(vyndává z kapsy podivnou součástku – všichni se na ní vrhnou)

Morgan: Dej to sem! Jsem kapitán!

Chobodydes: Sem to dej! Jsem majitel lodi!

Ester: Sem to dej! Jsme v maďarských výsostných vodách!

Chobodydes: Dej to sem! (plácne ho přes ruku)

Morgan: Dej to sem! (plácne ho přes ruku)
Víte pánové co to je? To je nejdůležitější součástka mamutí vodní pumpy...tak zvaná „ KRUPP AN ESSEN „ šajba! Gufero kroužky jsou tak těsné, že ani kapka neunikne přes diluviální Hardyho cink!
Byla vyvinuta speciálně pro Titanik! Je tak silná, že stačí odčerpat vodu z lodi i kdyby Titanik vůbec neměl dno! Poslední výkřik čerpací techniky!
Ty zbabělci na Titaniku si prostě nevěřej! Přitom takováhle loď pumpu nikdy potřebovat nebude! Je totiž nepotopitelná!
(hodí součástku obloukem do zákulisí na Titanik)

(ozve se neuvěřitelné řinčení rozbitého skla – trvá aspoň půl minuty, když utichá – znovu propukne neztenčenou silou.)

Ester: To to žbluňklo!

Ti Ti: Né žbluňklo! Na Titanik velká výstava slavná česká sklo!

Chobodydes: Myslím, že právě skončila!

Morgan: Čert je vem! (hrozí pěstí na Titanik)
Až budete mít pořádnýho kapitána, tak nebudete dělat takovýhle blbosti!
(k Číňanovi)
A ty si běž lehnout nemehlo!

(Vylézá protahující se Suzanka)

Suzan: Taky bych si šla lehnout...mňau...mňau...(věší se mu kolem krku)

Ti Ti: Né ploboha né! Já už né! (uteče)

Chobodydes: Sakra, co ho posíláte lehnout, když svůj úkol ještě nesplnil! Ať maže zpátky na Titanik!

Morgan: Klid...klid pane Aristotele, mírněte svůj řecký temperament, tady nejsme u Thermopyl! Titanik musí zítra stejně zpomalit, až budou hledat sojovku! Do zítřka máme času dost, ztrátu sojovky objeví až při obědě!

Chobodydes: Dobrá...nechám to na vás! Vy jste za vše odpovědný!

Ester: (nevhodně se vnučuje)
Přátelé...jestlipak jsem vám už vyprávěl tu historku, jak rakouská císařovna Marie Terezie klečela v Pešti, starém maďarském městě na kolenou před uherskými stavy a prosila pomoc při zachování trůnu a jak jsme jí my maďaři pomohli – vyprávěl?
(aniž by čekal na odpověď – spustí)
To vám jednou rakouská císařovna Marie Terezie klečela v Pešti....

Morgan: Musím si vyčistit pistoli, už jsem jí dlouho nečistil! (ztratí se)

Ester: Přistoupil k ní můj předek Zoltán Pálffy Esterházy a povídá jí s pláčem!

Chobodydes: Ted' jsem si vzpomněl! Mám rozečtenou knížku! (ztratí se)

Ester: Taky si Mařenko myslíš, že my maďaři žereme malý děti?(rozpláče se)

Suzan: (lísá se k němu)
Proč pláčete hrabě?

Ester: (vzlyká) Je to všechno lež! Češi nás pomlouvají v Bruselu! Že žereme psi a kočky a koně a malé děti! Víte Suzanko, pravá maďarská kuchyně tyhle jídla vůbec nezná! (znovu se rozpláče)

Suzan: Víte co hrabě? Pojdte mi to vyprávět do kajuty! Ta příhoda s tou Marií Terezií mě zaujala....lehnete si přitom do postýlky.....

(odvádí ho do kajuty – hrabě znovu spustí)

Ester: To vám jednou Suzanko klečela rakouská císařovna Marie Terezie...

(už z kajuty) ....do naha né! Nesahej mi na něj! To je maďarskej fóg!

(Giuseppe sedí nahoře na kajutě a přihýbá si z lahve se sojovkou)

(přichází Tena z Wilmou)

Tena: Z čistě filozofického hlediska je ženská nevěra jen přímý důsledek mužské pohlavní nenasytnosti, není-liž pravda paní Wilmo?

Wilma: (spatří Giuseppeho a pohybem ruky Tenu umlčí)
Paní Teno už dost! Tady je můj miláček Pepoušek, nechtěla bych, aby se zkažil a ztratil iluze o první čisté lásce!

Gius: Paní Teno, víte co? Já vám zazpívám něco veselého, učili nás to ve školce, jo?
Když sem šel, na půdu pro hrabě.....umcarára...
ležel tam dědeček na bábě....umca umca...

Tena: Kuš! Ticho! Je to sice dost veselý, moc jsem se nasmála, ale konec zábavy! Lod' se nám hemží lumpy a my se tu flákáme! Musíme začít konat! Udělat něco rozhodného!

Wilma: Ano...ano paní Teno, ale nestřílejte..někoho trefíte a co ?

Gius: Jé! Mám nápad! Pojdte si říkat vtipné hádanky...paní Teno, řekněte Rýbrcoul...no? Rýbrcoul....!

Tena: Žádný hádanky! Teď nadešel okamžik, kdy budeš moct Giuseppe dokázat, že jsi muž!

Gius: Ano! Ano! (sápe se jí na kozy)

Wilma: Pepo! Že tě maminka plácne! Paní Teno! S tímhle nápadem zásadně nesouhlasím! Vždyť jste plukovnice mravnostní policie a dokonce vdaná žena!

Tena: Nebojte se paní Wilmo. Mám na mysli něco jiného, než jak si to vyložil váš synek! Půjde o něco zcela vyjimečného! Tento čin bude Pepe zapsán zlatými písmeny do učebnic loďní dopravy!

- Gius: Ano maminko! Já chci aby se o mě učili malí námořníci!
- Wilma: Kušuj! Paní Teno, to záleží na tom, v čem by ten úkol spočíval, doufám, že při něm nepřijde můj chlapeček do žádného styku se ženami!
- Tena: Buďte klidná. Giuseppe se musí nějak dostat na palubu Titaniku a tam co nejrychleji varovat kapitána před nebezpečím, které jim hrozí!
- Wilma: Paní Teno, nezlobte se, ale tohle nepůjde!
- Gius: (dupe nohama a vzteká se)
Proč....proč....já chci být slavný!
- Wilma: Musím zde vystoupit kategoricky jako matka, chránící svého syna před špatnou společností. Vždyť dobře víte, kdo se na Titaniku plaví! Jsou to samé ženy bažící po sexuálních radovánkách s muži i mezi sebou! Boháči, kteří za své peníze pořádají nečisté asociální orgie! Jede na něm zvrhlá dekadentní mládež, která odvrhla vše, co je mému synovi svaté!
- Tena: To se holt nedá nic dělat paní Wilmo! Když se kácí les – létají třísky! Musíme jednat rychle, nebo jsme ztraceni! Lez už lez člověče...
- Gius. Mohu to vzít okýnkem na WC paní Teno?
- Tena: Můžeš! Hlavně už lez!
- (postrkuje ho...Giuseppe jde k okýnku a nahlédne dovnitř – lekne se...Tena nahlédne též)
- Tena: No tak se omluv...no!
- Gius: (leze do okénka)
Promiňte...promiňte....né...sed'te, sed'te....(zmizí v lodi)
- Wilma: (začne fňukat)
Můj ubohý nemocný chlapečku. Ty maminčina chloubu! Nebudu mít klid, dokud nebudeš zpátky u své maminečky...!
- Tena: Neplačte paní Wilmo! Buďte silná! Vemte si příklad ze mě! Podívejte! Pláču? Nepláču! No vidíte!
- Wilma: Vy jste taková hodná...statečná žena.
- Tena: Proboha! Někdo jde....zmizíme!
- (obě zmizí v podpalubí – na palubu vylézá Morgan – v ruce drží podivnost se kterou různě krotí...)
- Morgan: Zatraceně....tohle určování polohy lodi...to mi nikdy moc nešlo! Kruci!

To je ale těžký! Navíc, když to na akademii probírali, tak jsem chyběl!
 Jak to jen může být....? Úhel svírající se vzdouvající hladiny se
 spádovou křivkou odvislé roviny, děleno logaritmem násobku
 konstanty, který s Polárkou svírá jižní kříž! To se rovná součtu obsahu
 čtverců nad oběma odvěsnami tělesem vytlačené...to je.....to je....???
 Doprdele! Zase nevím kde jsme!

(všimne si Teny převlečené za Giuseppa....roztomile...)

Bud' zdrav, mladý mořský vlčku!

Tena: (mění hlas)
 Ahoj kapitáne! Co to děláte s tou zajímavou věcí?

Morgan: (plně se probudí jeho homosexuální sklony)
 To je na určování polohy lodi hochu....pojd' blíž...neboj se, s něčím
 Se ti svěřím....víš...? (mrckuje) jak bych jen začal...? Život na moři
 je tvrdý, vyžaduje celé muže, neohrožené, kteří drží stále spolu a nic
 je nerozdělí...ani ženy! Fuj! A tento sextant je můj drahý Giuseppe
 jediný sex....který zde na lodi provozuju!

Tena: (se strojeným obdivem – koketně)
 Jste vskutku obdivuhodný muž kapitáne! Jak jste neohrožený! To po
 vás musí ženy v přístavech šilet....

Morgan: Víš...Josífečku...můžu ti tak říkat?

Tena: Ale to víte že jo....

Morgan: Víš...v přístavech po mě ženy sice šlí, ale jsou to takové....no e..e..!
 Povětrné běhny, které ani nejsou hodny mého zájmu.

Tena: Ale já jsem měla...teda co to melu...já jsem měl na mysli ženy
 počestné a mravné!

Morgan: Já prostě ženy nemám rád!(Koketně dupe a hrabe nožkou)
 Jsem zvyklý na pořádné chlapy, nebo na jemné, pěstěné hochy.
 (znovu hrabe a kroutí se – koulí očima) Až budeš na moři tak dlouho
 jako já, tak to pochopíš...hošíku... uvidíš sám!

Tena. Snad sama né?

Morgan: Giuseppe, co to slyším, tys pochopil? Tys vycítil můj vřelý vztah k tobě
 teď ti to už můžu říct bez okolků. Miluji tě celou svojí námořnickou
 duší!

Tena. (k divákům)
 A já jsem ráda Morgane, že i vy jste vyjevil svou pravou tvář! Teď už
 mi nic nebude stát v cestě!

Morgan: (bere ho kolem ramen)
Chlapče pojd'...ukážu ti svou krásnou sbírku mořských škeblí.Pojd'..
otevřou se před tebou nové obzory....

Tena: Vždyť už jdu ty neodolatelný lovče jemných a romantických srdcí!

(Z Titaniku přiletí odpadky) (vztekle je házejí zpět)

Morgan: Hajzlové!Kretění!

Tena: Parchanti!Prasata!

Morgan: Zmetci! To to nemůžete házet jinam?

O P O N A

FORBÍNA 3

Milý deníčku!

Nezlob se, že se k tobě dostávám až dnes, ale je tu tolik zajímavých lidí, se kterými si mám stále co říci. Ale teď chci pár řádek svěřit tobě, ty můj oblíbený notýskový příteli. Plavba pokračuje velmi úspěšně. Posádka je též spokojená. A ptáš se mě co cestující? Ani se neptej! Hrají nejrůznější společenské hry „, vadí nevadí,“ pojd'te vedle na moment, šaty tíží jako cent,, Sado – maso, petting, faking, orál, flašku a kanastu.

Vůbec největší švandu ale zažíváme se hrou, která se jmenuje Kukačka. Bývala to prý nejoblíbenější hra sovětských pionýrů. Všichni si vezmeme pistole a zhasneme. Jeden dělá Kukačku a kuká. Ostatní po něm ve tmě střílejí tak dlouho, dokud nepřestane kukat! Potom ho odnesou a kukačku dělá někdo jiný. Ani nevíš, jak se přitom nasmějeme. Jediná nevýhoda této skvělé hry je, že mi ubývají námořníci.

Včera mě také navštívil syn milionáře. Byl oblečený do ženských šatů a zřejmě byl namol. Tihle boháči už opravdu nevědí roupama co dělat! Ten rozkošný chlapec mě varoval před jakýmsi nebezpečím, které pro nás představuje loď na levoboku s názvem Ledovec.

Tento malý škuner se dostal do víru Titaniku a je námi tažen. Nemohu se jím zabývat! Měli pitomci dodržovat bezpečnou vzdálenost.

PS: Včera ukradl nějaký lump sojovku z lodní kuchyně. Budu muset zpomalit a budeme ji všichni hledat.

Tvůj korvetní kapitán Black and Decker

JEDNÁNÍ PÁTÉ.

(Z kajuty vychází Morgan)

Morgan: To je zvláštní...to už jsem zřejmě tak otupělý, že mi styk s mužem připadá stejně nudný jako styk se ženou? Budu muset jít hned po příjezdu do Ameriky k lékaři. Nemohu se zbavit dojmu, že ztrácím pocit imunity. AIDS beru léky jaký chci každé nachlazení mě vyvede z míry. To bude nějaká zvláštní nemoc!

(vylézá Suzan a hned začíná mrčkovat)

Suzan: Mňau...mňau...statečný mořský vlku mám problém...nemohl bys mi Pomoci? Mňau...mňau...jaký ty jsi to vlastně vlk? Ó vlk! Takové Sexuálně zdatné zvíře....ach...když při tom vyje....

Morgan: Mořský!

Suzan: Co?

Morgan: Vlk!

Suzan: Jo! Mořský vlku, mám problém a nevím co mám dělat,

Morgan: (nevrle)
Tak co máte za problém Suzan, ven s ním! Vaše problémy bych chtěl mít!

Suzan: Kejve se mi postel a neumím sama podložit nohu...pojd' statečný mořský vlku...pojd'...mňau...mňau...ty budeš mít asi sílu vid'?
Tobě by se asi Suzanka neubráníla, kdybys jí chtěl v kajutě zneužít!

Morgan: (znechuceně) Tak honem....podložíme nohu, ať se mohu věnovat své práci....!

(oba mizí v kajutě)

Suzan: Jestlipak jsi ochlupený na prsou jako Aristoteles? Mňau...mňau...

Morgan: Samozřejmě, že mám přirozenou ochranu před šlehajícími mořskými větry!

(Z toaletního okénka na Titaniku vylézá Giuseppe)

Gius: Mámo! Paní Teno!

(obě vyběhají z kajuty)

Wilma: Synáčku!

- Tena: Tak co Giuseppe, jak jsi pořídil? Mluvil jsi s kapitánem?
- Gius: Mluvil a pořídil.
- Tena: No a co? Pomohou nám? Řekl jsi jim, co se na ně chystá?
- Gius: Jo!
- Tena: No a co kapitán?
- Gius: Von říkal...děkuji ti za zprávu krásná masko. Vrať se hezky zpátky ožralý synku ke svému tatínkovi na maškarní karneval!
- Wilma: Počkej Pepe, k jakýmu tatínkovi?
- Gius: No dyk ti to říkám...říkal...vrať se ty zhýralý synku ke svému tatínkovi a nechlastej tolik, ty malej bohatej hajzle!
- Tena: To teda nechápu. Potom, co jsi ho varoval před takovým nebezpečím?
- Gius: Ano! A pak jsme paní Teno dělali legraci...hele...(ukazuje posraný prst)
- Tena: Nedělej blbosti a zastrč tu ruku!
- Gius: Já jsem ji zastrčil a takhle to dopadlo!
- Tena. Fuj! Dobře mě poslouchejte, máme dvě možnosti...dva veliký trumfy! Za prvé, jsme ozbrojeni a za druhé...využijeme momentu překvapení!
- Gius: Tak ruku na to paní Teno!
- Tena: Fuj! Teď se běžte schovat a až zavolám heslo Tábor...hrrr na ně, tak se vyřítíme ven a budete okamžitě plnit moje příkazy, jasný?
- Gius: Přísahám!
- (schovají se) (vychází Morgan a Chobodydes)
- Morgan: Teď se podívejte pane Chobodydes, rozjel jsem to na plný pecky! To bude šupa!
- (z kajuty se ozývá)
- Gius: Hele mámo? Kdy už budeme v Americe?
- Wilma: Ale Giusepku! Až tam budem tak tam budem!
- Gius: Hele mámo, já jsem složil pro Američany takový uvítací pokřik, to budou mít radost hele..., hej amíku puč mi píku já tě píchnu do pupíku,,!

- Tena: Tábor! Hrrr na ně! Tábor! Hrrr na ně!
- Wilma+Gius: Už jdeme paní Teno!
- Chobodydes: Cože? Slyším dobře? Paní Teno?
- Tena: Ano, můj milý mužičku, jsem to já! Tvoje zákonná choť!
- Morgan: (zděšeně) Cože? Tak ty jsi žena? Proto to byla taková nuda! A já hlupák si myslel, že jsi jen málo vyvinutý mužský! Fuj! Jdu se osprchovat...!
- (zhnuseně odchází)
- Tena: Ano! Jsem tvá zákonná choť Tena Chobodydesová, rozená Onasisová, se kterou jsi vstoupil v manželství v chrámu svatého Frola a Lávrova v Thesaloniky a slíbil řeckému knězi Stavrosovi Elefteriadu a dvěma Svědkům, Mikisu Theodorakisovi a Gerulajdu Papadopulosovi věrnost tomuto svazku! Kurevníku!
- (z kajuty vylézá Suzan)
- Suzan: Mňau...mňau...kocourkové, copak to tady děláte?
- Tena: Drž hubu ty potvoro!
- Chobodydes: Jak to mluvíš s mou...
- Tena: Mlč! Nebo ti vystřelím to seno co máš v hlavě!
- Chobodydes: Už mlčím Tenuško! Já jen...
- Suzan: (leze po ní)
Paní Teno! Neumíte spravit klimatizaci u postýlky?
- Chobodydes: Ty huso! Klimatizace ještě není vynalezená!
(nacpe jí zpátky do kajuty)
- Tena: Opustil jsi mě v nejtěžší chvíli mého života.(začne vzlykat)
Ve chvíli, kdy jsem tě nejvíce potřebovala! Když zemřel můj milovaný tatíček rejdař Onasis a odkázal mi veškerý svůj majetek. Přes pět set milionů liber, celou flotilu lodí, nádherné pozemky mezi Izraelem a Palestinským autonomním územím, mezi Iránem a Irákem, v Čečensku a v Afganistánu! Jak to mám sama zvládnout? Já, nebohá opuštěná žena? Abych na své starosti alespoň trochu zapoměla, dala jsem se k mravnostní policii. Je toho na mě moc! (začne plakat)
- Chobodydes: Tohle všechno, že nám odkázal? Tenuško! Lásko! Vždyť já tě stále věrně miluji! Říkáš lásko přes pět set milionů liber! Bože já tě miluju!

(ozve se strašná rána – zvuk drtícího se železa – všichni stylově se kácí vlevo a vpravo)
 (vyběhne nadšený Morgan)

Morgan: Povedlo se! Čistá práce! Jdeme ke dnu! Hybaj všichni na Titanik!
 Honem! Potápíme se!

(Suzan využije zmatku a zavléče do kajuty Giuseppeho) (všichni zmizí)(vychází Ester.)

Ester: Prohlašuji tuto loď za posvátné maďarské území jménem Palatýna
 Thursa, Lokomotiv GT , Omegy a Katy Kováčz!

Wilma: Posvátné maďarské území jde ke dnu Zoltán báči, jestli jste si toho
 náhodou nevšiml?

Ester: Cože? Maďarsko bude brzo na dně?

Wilma: Ale barone, nebuďte malicherný! Ten svůj úkol s tou modrou šňůrou
 jste už splnil, tak o co jde? Né?

Ester: Stuhou káčo pitomá a né šňůrou!

(přiběhne Morgan a bere v chvatu různé věci...komín, kus zábradlí..kormidlo....)

Morgan: Přátelé! Potápíme se! Honem! Jenom nejnnutnější věci!(odbíhá)

Ester: Paní Wilmo! (zálibně si jí prohlíží) Víte, že vy jste docela pohledná
 žena? Neměla jste náhodou nějaké maďarské předky?

Wilma: Asi jo! Moje babička se za svobodna jmenovala Tumba Johansonová!
 Ach...Finsko! Finsko!

Ester: Ale já jsem říkal maďarsko vy káčo!

Wilma: Vždyť to máte jedno! Obojí je Euro!

Ester: To je fakt. Paní Wilmo...ještě jednu důležitou otázku! Ale chci
 upřímnou odpověď!
 Paní Wilmo, máte ráda papriky?

(Wilma horlivě přikyvuje)

Já strašně! Víte co já s nima dělám? Já si vyberu tu největší...
 (šeptá jí do ucha a pak se chytne za zadek)
 To vám pálí...! (oba se smějí a odcházejí...)

Ti Ti: My se potápět a já neuměla plavat! Nevadí! My číňani jsme na
 katastrofy zvyklí....

Morgan: Tebe žluťásku na Titanik nevezmu!

Ti Ti: Ale vezmeš!

Morgan: Ale nevezmu!

Ti Ti: Ale vezmeš!

Morgan: Ale nevezmu!

(Ti Ti si sundá čepičku s přidělaným copánkem a začne mluvit normálně...)

Ti Ti: Ale vezmeš! Já totiž a v tom je ta potíž...nejsem Číňan ale najatý Agent pojišťovny Lloyd!

Morgan: No to je zrada! Nedostaneme ani floka! Pane Chobodydes – pomoc špion na palubě!

Ti Ti: Ano...ti ti ti nebudou z vašeho pojišťovacího podvodu – lumpové! Ani pence...co ani pence! Ani kopějka, ani leva ani drachma! Pěkně to bylo vymyšlený, ale já jsem vás odhalil! Já agent pojišťovny Lloyd Mirek Dušín z Prahy!
A teď rychle na Titanik....mají tam telegraf...udat to nechci, ale hlásit To musím!

Morgan: Stát! Nikam ani krok! Jen přes moji mrtvolu!

Ti Ti: Budeš mít co jsi chtěl! Karate je svinstvo! Hadžime! (uzemní ho karate

(z kajuty vyběhne Wilma a fackuje Giuseppeho)

Wilma: Na tohle jsi ještě mladý Pepe! Na takovéhle věci máš dost času!
Teď bude pan Chobodydes všem pro smích....paroháč jeden!

(Chobodydesovi to dojde a vystartuje po Suzan – vyvleče ji z kajuty)

Chobodydes: Já tě zabiju ty mrcho nevěrná! Přísahala jsi mi věrnost! Na co jsem ti kupoval vibrátor – Robertka XXXL?

(k Giuseppovi) A toho vašeho spratka taky zabiju! Debil! Ale na tohle má gebíry!
Po kom jseš ty vilnej hňupe?!?!?

Wilma: (zarazí ho) Po svém otci! Po tobě milý Aristoteli Chobodydesi alias Suchovo Kobylíne z Moskvy! A já jsem Zabava Puťatišna servírka a pokojská z hotelu Ilja Muromec – tvoje první žena se kterou jsi se dosud nerozvedl – bigamisto!

Gius: Tatínku! Pusu! Pusu!

Chobodydes: Fuj! Kristepane...jedeš...poslital jsi mi sako...fuj...tohle, že je můj syn?!?

- Wilma: (Hrdě)
Ano! A já jsem tvá první žena!
- Tena: A já jsem tvá druhá žena!
- Suzan: A já doufám, že budu tvoje třetí žena!
- Chobodydes: Proboha! Teď vás všechny teprve poznávám! Celá velká rodina
Pohromadě! Tolik štěstí najednou...já se z toho zblázním...!
- (všichni se na sebe vrhnou....
- Tati!.....Manželi!.....Synu!.....atd....
- Ti Ti: To se mi snad zdá! Nemohu uvěřit svým uším! Suchovo Kobyline,
vždyť my jsme bratrance...moje matka se za svobodna jmenovala
Mažňáková, poznáváš mě ? Vždyť my jsme spolu hrávali ve Stínadlech
kuličky!
- Chobodydes: No jasně! Mírek Dušín! Ještě mi dlužíš skleněnku!
- Ti Ti: Tady je!
- Chobodydes: Díky!
- Ti Ti: Ale já vás přece nemůžu udat! To přeci nejde prásknout vlastní rodinu?
Nebo jde?....
- Suzan: A já vám tedy také naliji čistého vína! Je zde někdo, kdo by si o mě
Nemyslel, že jsem děvka? No....vidím vám to všem na očích
Ať zvedne ruku ten, kdo si o mě myslí, že jsem děvka?
- (nikdo ruku nezvedá)
- Suzan: Ach tak! Stydíte se? Tak jinak! Ať ruku nezvedá ten kdo si o mě myslí
Děvka!
- (nikdo ruku nezvedá)
- Suzan: Já to věděla! (rozpláče se)
Upřchla jsem z ústavu pro nymfomanky a erotomanky v .....
V ústavu vypukla nemoc šílených krav. Využila jsem zmatku, když
přijel lékařský oddíl rychlého nasazení a neodolala volání svobody!
Jsem nedolčená! Nejsm kurva! Jsem nemocná!
(znovu se rozeštká)
Tak to mám za sebou....(ukazuje na dotyčné)...otce...syna...strejdu
Bratrance...kapitána....barona...to jsou všichni!
Vidím, že už tady nemám co pohledávat! Vráťím se do ústavu!

Ester: Podívejte se, někdo k nám slézá z Titaniku!

Suzan: (radostně tleská rukama)
Tak to já tady ještě chvílku zůstanu!

(slézá cestující – trosečník z Titaniku...má na sobě český kroj, nejlépe Chodský z beranicí)
(kolem pasu má plovací záchranný kruh, jde až na forbínu a začne recitovat....)

Čech: Cestička k domovu známě se vine
Hezčí je, krásnější....než všechny jiné!

Wilma: Vůbec mu není rozumět! Jakou řečí to mluví? Není to váš krajan, hrabě

Ester: No dovolte paní Wilmo! Maďarština je světový jazyk!

Čech: Znam křišťálovou studánku
kde nejhlubší je les
tam roste tmavé kapradí
a vůkol rudý vřes!

Morgan: To by mohl být Rumun, podle tý příšerný hatmatilky, nebo Mongol,
bacha ať tady něco nečmajzne!

Čech: I kdybych ve světě, Bůhví kam zašel
cestičku k domovu, vždycky bych našel!

Morgan: My se potápíme hochu! Hybaj zpátky na Titanik! Spletl jsi si směr!

(všichni se smějí)

Čech: (brání se) Né! Né....Titanik kaput! Finito! Ende! Kaněk filma!

Wilma: Jen ho nechte kapitáne! Komu není rady, tomu není pomoci!

Chobodydes: Ano! Kdo chce kam, pomozme mu tam!

(všichni se smějí)

Morgan: A my vzhůru na Titanik! Kapitán opouští loď poslední, ale známe
i výjimky! Půjdu první! Ahoj!
Adie Glaciere! Adie Ledovče!
Loď, která byla potopena nepotopitelným Titanikem!
To vejde do historie! Ahoj!

(leze na Titanik)

Gius: (začíná se mírně motat – ukazuje na Titanik)
Lidi...mámo....mám takový pocit, že se Titanik nějak divně naklání!

Ester: Ale Giusepku! Titanik se nemůže naklánět, nejen že je nepotopitelný
ale on je i nenaklonitelný!
To je vír, který vytváří naše potápějící se kocábka!
Maďarská výsadková skupino vpřed! To budou v Segedínu koukat,
Až tam přijedeme s takovou lodí! Vzhůru na Titanik!
(odchází a zpívá)
Ó Maďarsko...ó Maďarsko...ty budeš vládnout mořím!

(odchází na Titanik...za ním Giuseppe, Wilma a ostatní. Zůstává Čech a Suzan)

(Hudba – Suzan tančí a vine se kolem trosečníka, ten se též svléká do trenýrek)

(Hudba končí a Suzan ho zaveče do kajuty)

FORBÍNA ČTVRTÁ.

Milý deníčku,

Tak to vidíš! Má loď, můj skvělý Titanik se potápí. Zpropadená smůla, zrovna já jsem musel najet na ledovec! Stejně je to divné, v tomto pásmu. Nikdy zde ledovce nebyly! Venku je strašná mela. Někteří jak koukám zblbli tak, že lezou opačným směrem! Zpátky na Titanik! Opustím loď první, abych byl taky první u soudu! Nepotopitelná loď se potápí! Je to osud! Sbohem milý deníčku, snad tě jednou lidé budou číst a dozvědí se pravdu o Titaniku!

Voda je studená! Jdu si vzít teplé prádlo! Tak ahoj! Ahoj! Ahoj!

(Ringo zaklapne deník)

Drazí diváci, co k tomu všemu dodat? Celá naše planeta se změnila na Titanik! A tak dnešní

Představení skončím otázkou....co myslíte, půjdeme ke dnu?

Tak pán Bůh s námi Češi! Dobrou noc!

K O N E C